

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL (...) SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din (...)

Completul compus din:

PREȘEDINTE (...)

Judecător (...)

Judecător (...)

Grefier (...)

Pe rol se află soluționarea recursului formulat de pârâta DGASPC (...) împotriva sentinței nr. (...)/CA/2024 pronunțată de Tribunalul (...) în dosarul nr. (...), privind pe reclamanta (...) și având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților și a reprezentantului recurentei reclamante, consilier juridic (...).

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței faptul că prezentul recurs este scutit de la plata taxelor judiciare de timbru, conform art. 29 alin. 4 din OUG nr. 80/2013, că intimata reclamantă nu a depus întâmpinare, însă, la data de 17.09.2024, a comunicat la dosar, prin poștă electronică, cerere de judecare a cauzei în lipsă.

Instanța, verificând din oficiu, în temeiul art. 2 din OUG nr. 62/2024, dacă se impune sesizarea Î.C.C.J., constată că asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea prezentei cauze Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat, și că această problemă de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, astfel că se va pronunța asupra necesității sesizării instanței supreme cu dezlegarea chestiunii de drept prin prezenta încheiere.

CURTEA DE APEL

Asupra necesității sesizării Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente:

Prin **acțiunea** înregistrată pe rolul Tribunalului (...) la data de 10.03.2023, sub dosar nr. (...), reclamanta (...), în contradictoriu cu pârâta DGASPC (...), a solicitat instanței să dispună:

1. obligarea pârâtei la calculul și plata sporului lunar de 15 % la salariul de bază datorat pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, în conformitate cu lit. a) din Anexa la Regulamentul privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Administrație" din administrația publică locală, aprobat prin HG nr. 569/2017, începând cu data de 06.03.2020 și pe viitor, pe perioada îndeplinirii condițiilor pentru acordarea acestui spor, în conformitate cu prevederile legale;

2. obligarea pârâtei la actualizarea cu rata inflației comunicată de Institutul Național de Statistică, a sumelor rezultate din aplicarea sporurilor astfel acordate;

3. obligarea pârâtei la plata sumelor reprezentând dobânda legală penalizatoare calculată conform OG nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații

bănești și pentru reglementarea unor măsuri financiar fiscale în domeniul bancar, de la data scadenței și până la data plății efective.

Prin **sentința nr. (...)/CA/2024** pronunțată de Secția a II-a Civilă, de Contencios Administrativ și Fiscal a Tribunalului (...) fost admisă în parte cererea formulată de reclamanta (...), fiind obligată pârâta să-i acorde acesteia sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, în cuantum de până la 15% din salariul de bază, începând cu data de 07.03.2020, cu excluderea perioadei în care raportul de muncă a fost suspendat, acordarea acestui spor urmând a se face cu respectarea prevederilor art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 și atât timp cât sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege.

În totodată, a fost obligată pârâta să plătească reclamantei sumele cuvenite, conform celor menționate mai sus, sume ce se vor actualiza cu rata inflației, precum și cu dobânda legală, de la data scadenței și până la data plății efective.

A fost respinsă în rest cererea, ca neîntemeiată.

2. Recursul declarat în cauză

Împotriva acestei sentințe a declarat **recurs** pârâta DGASPC (...), solicitând admiterea recursului, casarea în tot a sentinței civile atacate, reținerea cauzei spre rejudecare pe fond și, pe cale de consecință, respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivare, a invocat prevederile art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod proc. civilă, susținând că hotărârea a fost dată cu încălcarea/aplicarea greșită a normelor de drept material, respectiv a actelor normative incidente în cauză și care reglementează acordarea și plata sporului lunar de 15% pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, aplicat la salariul de bază, în conținut Legea-cadru nr. 153/2017 și HG nr. 569/2017 pentru aprobarea Regulamentului privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Administrație" din administrația publică locală.

Prima critică privește soluția instanței de fond de admitere în parte a acțiunii și obligare a instituției la calculul și plata sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, în cuantum de până la 15%, întrucât instanța a aplicat greșit prevederile art. 23 și art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, întrucât începând cu luna iulie 2017 personalul nou angajat nu a mai beneficiat de spor pentru condiții deosebite.

Mai mult, la data expertizării locurilor de muncă și a eliberării Buletinului nr. 83/23.07.2018 erau aplicabile prevederile art. 13 din HG nr. 153/2018 și ale art. 9 din Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a măririi concrete a sporului pentru condiții de muncă aprobat prin HG nr. 569/2017, potrivit cărora sporurile pentru condiții de muncă se acordă cu respectarea art. 25 din Legea - cadru nr. 153/2017 și cu încadrarea în sumele prevăzute pentru cheltuieli de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat.

În aceste condiții, recurența a fost în măsură să acorde sporurile pentru condiții de muncă doar în limita sumelor prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli de personal aprobat de ordonatorul principal de credite, Consiliul Județean (...), conform Hotărârii nr. (...) 2018.

În cursul anului 2019, D.G.A.S.P.C. (...) nu a putut supune aprobării ordonatorului principal de credite Regulamentul propriu privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a măririi concrete a sporului pentru condiții de muncă, deși expertizarea locurilor de muncă era realizată, întrucât, în acest an, acordarea sporurilor a fost din nou limitată prin prevederile art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018.

Începând cu luna ianuarie 2021, conform art. 1 alin. 1 și 3 din OUG nr. 226/2020, cuantumul brut al salariilor de bază ale personalul plătit din fonduri publice a fost menținut la același nivel cu cel din luna decembrie 2020, iar cuantumul sporurilor acordate a fost menținut cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupa aceeași funcție și își desfășura activitatea în aceleași condiții.

A doua critică adusă sentinței atacate vizează dobânda penalizatoare, ca modalitate de reparare a unui prejudiciu patrimonial, și care se poate acorda legal doar dacă a fost prevăzută de părți într-un contract sau rezultă din textul legal.

Or, în condițiile în care Legea-cadru nr. 153/2017 și HG nr. 569/2017 nu prevăd acordarea unei sume de bani cu titlu de dobânzi penalizatoare, recurenta apreciază că în mod injust instanța de fond a dispus plata acestor sume.

Dispozițiile OG nr. 13/2011 nu pot fi aplicate în speță, existând prevederi legale speciale derogatorii de la acest cadru, care precizează în mod expres și neechivoc cum se face plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, respectiv prevederile art. IX din OUG nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Pentru toate aceste considerente de fapt și de drept, recurenta a solicitat admiterea recursului astfel cum a fost formulat, casarea sentinței civile nr. (...)/CA/2024 și rejudecând pe fond cauza, să se dispună respingerea acțiunii, ca neîntemeiată.

În drept, a invocat art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod proc. civilă.

3. Poziția intimatei

Intimata reclamantă (...) **nu a formulat întâmpinare** la cererea de recurs formulată de pârâta (...).

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Având în vedere că la dezbaterea cauzei nu s-a prezentat niciuna dintre părți, nu există niciun punct de vedere al părților.

III. Analiza admisibilității sesizării:

Potrivit art. 1 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, "Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal".

Art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 prevede următoarele:

"Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată".

În speță, **condiția de admisibilitate** a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, ce se desprinde din dispozițiile legale menționate, **referitoare la obiectul procesului**, este îndeplinită, având în vedere diferendul litigios dintre părți **prin raportare la dispozițiile art. 7 lit. e din Legea-cadru nr. 153/2017 cu referire la art. 23 și art. 25 alin. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, art. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I. B. Reglementări specifice funcționarilor publici, respectiv art. 7, 8 și 9 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017, lit. a din Anexa la Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017 și art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018, art. 1 alin. 3 din OUG nr. 226/2020 și la împrejurarea că reclamanta (...), funcționar public în cadrul pârâtei DGASPC (...), solicită obligarea acestei instituții la calcularea și plata sporului lunar de 15% la salariul de bază, datorat pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă în conformitate cu lit. a) din Anexa la Regulamentul privind**

stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Administrație" din administrația publică locală, aprobat prin HG nr. 569/2017, începând cu data de 06.03.2020 și pe viitor, pe perioada îndeplinirii condițiilor pentru acordarea acestui spor, în conformitate cu prevederile legale.

În ce privește **condiția referitoare la existența în cauza de față a unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a acesteia**, instanța reține următoarele:

Reclamanta invocă prin acțiune împrejurarea că are calitatea de funcționar public al pârâtei DGASPC (...), exercitând funcția publică de conducere de Șef serviciu, gradul I, în cadrul Serviciului de monitorizare strategii, dezvoltare și implementare proiecte, analiză statistică, incluziune socială și relația cu autoritățile publice locale, astfel cum reiese din Dispozițiile nr. (...) /2019 și nr. (...) /2023 privind stabilirea salariului individual lunar, salarizarea sa fiind reglementată de Legea-cadru nr. 153/2017, care prevede ca element al salariului lunar *sporul*, acordat ca procent la salariul de bază, învederând că un astfel de spor este prevăzut de art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, ca spor pentru condiții de muncă.

Susține reclamanta că, raportat la aceste prevederi legale, funcția publică pe care o detine în cadrul instituției face parte din Familia ocupațională de funcții bugetare "Administrație" - Anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în această situație fiind aplicabile prevederile Regulamentului privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă, precum și condițiile de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare "Administrație" din administrația publică locală, aprobat prin HG nr. 569/2017.

Susține că, deși la nivelul instituției s-au făcut demersuri pentru expertizarea locurilor de muncă, sporurile nu s-au acordat până în prezent, deși condițiile de muncă au justificat și justifică acordarea lor.

Astfel, învederează faptul că potrivit Buletinului de determinare prin expertizare a locurilor de muncă nr. 53/23.07.2018, emis de Direcția de Sănătate Publică a Județului (...) - Compartiment E.F.R.M.V.M. pentru aparatul propriu, locul său de muncă se încadrează în condiții de muncă vătămătoare și periculoase.

În aceste condiții, consideră că mărimea sporului pe care este îndreptățită să o solicite este de 15% din salariul de bază, spor prevăzut de Anexa la Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017 - lit. a), activitatea desfășurându-se sub influența a cinci factori de risc.

Precizează că, deși și-a desfășurat activitatea în aceste condiții de muncă încă de la încheierea raportului de serviciu cu pârâta, începând cu luna februarie 2018 nu a mai beneficiat de niciun spor pentru condiții de muncă, astfel cum reiese și din Dispozițiile nr. (...) /2019 și nr. (...) /2023 privind stabilirea salariului lunar individual, deși nu există nicio justificare legitimă de neplată a sporului.

În apărare, pârâta susține că, începând cu data intrării în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pentru funcțiile din cadrul familiei ocupaționale de funcții bugetare „Administrație” salariile de bază au fost stabilite prin Hotărârea Consiliului Județean (...), așa cum este prevăzut în art. 11 din Legea-cadru.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 23 și ale art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, începând cu anul 2019, personalul angajat nu a mai beneficiat de niciun spor pentru condiții de muncă.

Mai arată că, în urma expertizărilor efectuate de către Direcția de Sănătate Publică a Județului (...), pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, raportat la locurile de muncă din cadrul instituției pârâte, pentru aparatul propriu de la sediul principal a fost eliberat Buletinul de determinare prin expertizare nr. 55/23.07.2018.

Însă, la data eliberării buletinului de expertizare, sumele prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli de personal pentru D.G.A.S.P.C. (...) aprobate prin HCJ nr. (...) /2018 au fost

insuficiente și această situație s-a menținut până la sfârșitul anului 2018, motiv pentru care nu a fost posibilă stabilirea și acordarea sporului pentru condiții de muncă la nivelul prevăzut de Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017.

Invocă pârâta prevederile art. 9 din acest Regulament, care precizează că sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, în limitele prevăzute în Anexa la regulamentul, se acordă cu respectarea art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și cu încadrarea în sumele prevăzute pentru cheltuieli de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat.

Susține pârâta că, începând cu 2019, aceste regulamente nu au mai putut fi aprobate datorită limitărilor impuse de OUG nr. 114/2018, care a prevăzut la art. 34 alin. 2 că „începând cu 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor (...) se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții (...)”.

Mai mult, arată pârâta, potrivit prevederilor art. 25 alin. (2) din Legea-Cadru nr. 153/2017, prin excepție de la prevederile alin. (1) pentru instituțiile din sistemul sanitar și de asistență socială, suma sporurilor, compensațiilor...etc, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30 % din suma salariilor de bază.

Subliniază pârâta și că, începând cu luna ianuarie 2020, potrivit art. 1 alin. 1 și 3 din OUG nr. 226/2020, cuantumul brut al salariilor de bază de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2020, iar cuantumul sporurilor acordate se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

În concluzie, conform prevederilor legale susmenționate, cuantumul sporurilor acordate în prezent la nivelul instituției pârâte sunt plafonate la nivelul lunii decembrie 2018, în condițiile în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Instanța reține că, potrivit **art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017**, „Locurile de muncă și categoriile de personal, precum și mărimea concretă a sporului pentru condiții de muncă prevăzut în anexele nr. I - VIII și condițiile de acordare a acestuia se stabilesc, în cel mult 60 de zile de la publicarea prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin regulament-cadru elaborat de către fiecare dintre ministerele coordonatoare ale celor 6 domenii de activitate bugetară, respectiv învățământ, sănătate și asistență socială, cultură, diplomatie, justiție, administrație, de către instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională, precum și de către autoritățile publice centrale autonome, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea fiecăruia dintre ministerele coordonatoare, a fiecăreia dintre instituțiile de apărare, ordine publică și securitate națională sau a fiecăreia dintre autoritățile publice centrale autonome, cu avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice și cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative domeniului de activitate.

Iar, potrivit **art. 25 alin. 1 din același act normativ**, „Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz”.

Conform **art. 1 din Legea-Cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici**, „(1) Funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat. (2) Locurile de muncă, categoriile de personal, mărimea concretă a sporului, precum și condițiile de acordare a acestora se stabilesc de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea sindicatelor sau, după caz, a reprezentanților funcționarilor publici, în limita prevederilor din Regulamentul elaborat potrivit prezentei legi, având la bază buletinele de determinare sau, după caz, expertizare, emise de către autoritățile abilitate în acest sens”.

Art. 11 din același act normativ stabilește:

(1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale "Administrație" din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV.

(3) Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25.

Potrivit **art. 7 lit. a), e) și m) din Legea-cadru nr. 153/2017**, "În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) **salariul de bază** reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I - IX:

(...)

e) **salariul lunar** cuprinde salariul de bază ori, după caz, indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, **sporiurile**, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar:

(...)

m) **venitul salarial al personalului din sectorul bugetar cuprinde** salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporiurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar".

Totodată, **art. 7, 8 și 9 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017** prevăd următoarele:

Art. 7 - Cuantumul sporului se stabilește prin aplicarea cotei procentuale asupra salariului de bază în luna respectivă, corespunzător timpului efectiv lucrat la locurile de muncă prevăzute la art. 2 alin. (1), potrivit anexei la prezentul regulament.

Art. 8 - Locurile de muncă, categoriile de personal și stabilirea concretă, de la caz la caz, a sporurilor pentru personalul care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare **se aprobă de ordonatorul principal de credite**, la propunerea structurii cu atribuții în domeniul resurselor umane, cu consultarea sindicatelor sau a reprezentanților salariaților, după caz.

Art. 9 - Sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă, în limitele prevăzute în anexa la prezentul regulament, **se acordă cu respectarea prevederilor art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017** privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și cu **încadrarea în sumele prevăzute** pentru cheltuieli de personal din bugetul de venituri și cheltuieli **aprobat**.

Lit. a din Anexa la Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017 stabilește: "Spor de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament".

Instanța are în vedere și că, potrivit **art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018**, "Începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult

la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

De asemenea, potrivit **art. I alin. 3 din OUG nr. 226/2020**, ”În anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Raportat la cele sus menționate, Curtea apreciază că, în cauză, se desprinde necesitatea lămuririi următoarei **chestiuni de drept**:

- Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 23 din Legea-Cadru nr. 153/2017 cu referire la art. 1 din Legea-Cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici, art. 11 alin. (1, 2 și 3) din aceeași Lege-cadru și raportat la art. 7, 8 și 9 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017 și lit. a din Anexa la Regulamentul amintit, respectiv art. 34 alin. (2) din OUG nr. 114/2018 și art. 1 alin. (3) din OUG nr. 226/2020, funcționarii publici din cadrul administrației publice locale care ocupă un loc de muncă cu factori de risc, expertizat ca atare, în conformitate cu art. 3, 4 și 5 din HG nr. 569/2017, **beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă** prevăzut în art. 23 din Legea-Cadru nr. 153/2017 cu referire la art. 1 din Legea-Cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici și art. 1 și urm. din HG nr. 569/2017 (*respectiv sporul de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament*), **în contextul în care** ordonatorul de credite nu a aprobat locurile de muncă și categoriile de personal care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare în conformitate cu dispozițiile art. 7, 8 și 9 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017 și cu referire la art. 11 alin. (3), art. 23 și art. 25 alin. (1) din Legea-Cadru nr. 153/2017, art. 1 din Legea-Cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici, **iar** sumele prevăzute pentru cheltuielile de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, la care face referire art. 9 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017, **nici nu prevăd sumele necesare** acordării sporului de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament **și între timp au intervenit** dispozițiile art. 34 alin. (2) din OUG nr. 114/2018 potrivit cu care, începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții și cele ale art. I alin. (3) din OUG nr. 226/2020, potrivit cu care, în anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

Instanța apreciază că, de lămurirea chestiunii de drept sus menționată, depinde soluționarea pe fond a cauzei, din moment ce diferendul litigios dintre părți poartă asupra sporului pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă solicitat de reclamantă. Începând cu data de 06.03.2020 și pe viitor, în temeiul art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 cu referire la art. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici și raportat la lit. a) din Anexa la Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017, în contextul invocării de către pârâtă a împrejurării că sumele prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli de personal pentru D.G.A.S.P.C. (...), aprobate prin HCJ nr. 27/2018, au fost insuficiente și această situație s-a menținut până la sfârșitul anului 2018, motiv pentru care nu a fost posibilă stabilirea și acordarea sporului pentru condiții de muncă la nivelul

prevăzut de Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017 și, respectiv, a împrejurării intervenirii între timp a dispozițiilor art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018 și art. 1 alin. 3 din OUG nr. 226/2020.

Curtea reține, totodată, că, în conformitate cu art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, nu are drept de opțiune în ce privește sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu solicitarea de a pronunța o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept menționată, dispozițiile fiind imperative - în sensul formulării sesizării.

În ce privește condiția de admisibilitate referitoare la împrejurarea ca **Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept și aceasta să nu facă nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare**, instanța, verificând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, nu a identificat nicio hotărâre privind exact chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze, sens în care reține a fi îndeplinită și această condiție în cauză.

În ce privește punctul de vedere al instanței cu privire la chestiunea de drept sus menționată, instanța apreciază că acordarea sporului pentru condiții de muncă, în limitele prevăzute în anexa la HG nr. 569/2017, este responsabilitatea ordonatorului de credite, cu respectarea dispozițiilor art. 11 alin. 3 și art. 25 alin. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, și cu încadrarea în sumele prevăzute pentru cheltuieli de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, lipsa fondurilor necesare plății acestui spor fiind o chestiune subsecventă stabilirii dreptului, ce nu este de natură să înlăture temeinicia drepturilor solicitate, atât timp cât dispozițiile art. 1 teza I din Legea-cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici, stabilesc că funcționarii publici beneficiază de un spor pentru condiții periculoase sau vătămătoare de până la 15% din salariul de bază, corespunzător timpului lucrat, și nu se face dovada incidenței prevederilor art. 25 alin. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017.

Instanța apreciază că nici prevederile art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018, care dispun că, începând cu data de 1 ianuarie 2019, cuantumul sporurilor **care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar** se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, în măsura în care personalul ocupă aceleași funcții și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, nu sunt de natură să împietzeze asupra acordării sporului, deoarece sporul pentru condiții deosebit de periculoase **este stabilit în procent de până la 15% din salariul de bază**, pe când limitarea la care face referire art. 34 alin. 2 din OUG nr. 114/2018 pornește de la raportarea sporurilor la salariul brut lunar.

Cele două noțiuni nu sunt identice, au conținut juridic diferit, în sensul că salariul brut lunar are un conținut mai cuprinzător, acesta încorporând atât salariul de bază, cât și alte categorii de venituri (de asemenea distincte juridic), precum compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile și, după caz, alte elemente specifice sistemului de salarizare, conform prevederilor art. 7 lit. a și e din Legea-cadru nr. 153/2017.

Prin urmare, nu se poate nega procentul sporului pentru condiții deosebit de periculoase, respectiv cel de până la 15% din salariul de bază, prin invocarea unei dispoziții legale care limitează sau menține, începând cu data de 01.01.2019, cuantumul sporurilor incluse în salariul brut lunar, cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2018, argumentul fiind acela că reperiile fundamentale instituite prin art. 14 alin. 1 lit. a și alin. 2 din Anexa II, Capitolul II a Legii-cadru nr. 153/2017, respectiv prin art. 34 alin. 2 și 3 din OUG nr. 114/2018, denotă că este vorba de situații juridice diferite, și anume de salariul de bază, pe de o parte, respectiv de salariul brut lunar, pe de altă parte.

În consecință, în baza art. 2 din OUG nr. 62/2024, Curtea va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea prezentei cauze, solicitându-i să pronunțe o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu **următoare chestiuni de drept**:

”Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 23 din Legea-Cadru nr. 153/2017 cu referire la art. 1 din Legea-Cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I, B. Reglementări specifice

funcționarilor publici, art. 11 alin. (1, 2 și 3) din aceeași Lege-cadru și raportat la art. 7, 8 și 9 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017 și lit. a din Anexa la Regulamentul amintit, respectiv art. 34 alin. (2) din OUG nr. 114/2018 și art. 1 alin. (3) din OUG nr. 226/2020, funcționarii publici din cadrul administrației publice locale care ocupă un loc de muncă cu factori de risc, expertizat ca atare, în conformitate cu art. 3, 4 și 5 din HG nr. 569/2017, **beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă** prevăzut în art. 23 din Legea-Cadru nr. 153/2017 cu referire la art. 1 din Legea-Cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici și art. 1 și urm. din HG nr. 569/2017 (*respectiv sporul de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament*), **în contextul în care** ordonatorul de credite nu a aprobat locurile de muncă și categoriile de personal care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare în conformitate cu dispozițiile art. 7, 8 și 9 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017 și cu referire la art. 11 alin. (3), art. 23 și art. 25 alin. (1) din Legea-Cadru nr. 153/2017, art. 1 din Legea-Cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici, **iar** sumele prevăzute pentru cheltuielile de personal din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat, la care face referire art. 9 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017, **nici nu prevăd sumele necesare** acordării sporului de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament **și între timp au intervenit** dispozițiile art. 34 alin. (2) din OUG nr. 114/2018 potrivit cu care, începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții și cele ale art. 1 alin. (3) din OUG nr. 226/2020, potrivit cu care, în anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Pentru aceste motive,

În numele legii

DISPUNE

În baza art. 2 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea prezentei cauze, solicitându-i să pronunțe o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu **următoarei chestiuni de drept:** ” - Dacă în interpretarea dispozițiilor art. 23 din Legea-Cadru nr. 153/2017 cu referire la art. 1 din Legea-Cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici, art. 11 alin. (1, 2 și 3) din aceeași Lege-cadru și raportat la art. 7, 8 și 9 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017 și lit. a din Anexa la Regulamentul amintit, respectiv art. 34 alin. (2) din OUG nr. 114/2018 și art. 1 alin. (3) din OUG nr. 226/2020, funcționarii publici din cadrul administrației publice locale care ocupă un loc de muncă cu factori de risc, expertizat ca atare, în conformitate cu art. 3, 4 și 5 din HG nr. 569/2017, beneficiază de sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare de muncă prevăzut în art. 23 din Legea-Cadru nr. 153/2017 cu referire la art. 1 din Legea-Cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici și art. 1 și urm. din HG nr. 569/2017 (*respectiv sporul de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament*), în contextul în care ordonatorul de credite nu a aprobat locurile de muncă și categoriile de personal care își desfășoară activitatea în condiții periculoase sau vătămătoare în conformitate cu dispozițiile art. 7, 8 și 9 din Regulamentul aprobat prin HG nr. 569/2017 și cu referire la art. 11 alin. (3), art. 23 și art. 25 alin. (1) din Legea-Cadru nr. 153/2017, art. 1 din Legea-Cadru nr. 153/2017, Anexa VIII, Capitolul I, B. Reglementări specifice funcționarilor publici, iar sumele prevăzute pentru cheltuielile de personal din bugetul

de venituri și cheltuieli aprobat, la care face referire art. 9 din Regulamentul aprobat prin HGI nr. 569/2017, nici nu prevăd sumele necesare acordării sporului de până la 15% din salariul de bază pentru personalul din cadrul administrației publice locale care își desfășoară activitatea sub influența a 4 factori de risc din cei prevăzuți la art. 4 din regulament și între timp au intervenit dispozițiile art. 34 alin. (2) din OUG nr. 114/2018 potrivit cu care, începând cu luna ianuarie 2020, cuantumul sporurilor se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2019, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții și cele ale art. 1 alin. (3) din OUG nr. 226/2020, potrivit cu care, în anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

În baza art. 2 alin. (3) din OUG nr. 62/2024 suspendă soluționarea cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pronunțată în ședința publică din (...).

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

Red. Tehnored. (...).
List. 3 ex. (...)(...)
Com. 2 ex